

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.078/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Somogy Vármegyei Rendőr-főkapitányság (7400 Kaposvár, Szent Imre utca 14/C.)
Az alperes képviselője:	dr. Horváth Bernadett kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12., 14. és 15. sorszámok alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 9.K.700.467/2023/11. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. április 1. és 2023. január 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként az alperes helységi Rendőrkapitányság Osztályán teljesített szolgálatot nyomonkövető beosztásban.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen szemlebizottság vezetési tevékenységet, továbbá egyenruhás közterületi járőrszolgálatot látott el, amelyek ellentételezése céljából megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes módosított keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 386.500 forint megbízási díj és annak 2021. szeptember 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a büntető eljárás keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás) 2. c), 6/A., 6., 8., 10., 11. pontjaira, a forrónyomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 22/2017. ORFK utasítás) 7-9., 21/B.-F. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseire, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a többletfeladat arányában a rendvédelmi illetményalap 50 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy kizárólag azokra a hónapokra (20 hónap) érvényesített igényt, amikor volt a nyomozói szolgálati beosztásától eltérő feladatellátása (2020. április – július, december, 2021. január – május, július – augusztus, 2022. március, június – szeptember, november – december, illetve 2023. január).

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 386.500 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 13/2012. ORFK utasítás 2020. november 26. napjáig hatályos 20-36. pontjaira, valamint a Járőr Szabályzat rendelkezéseire alapította. A bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy a szemlebizottság vezető feladatait a 2020. év november 26. napjáig hatályos 13/2012. ORFK utasítás 20-36. pontjai tartalmazták, aminek hatályon kívül helyezése nem eredményezte azt, hogy ezen szemlebizottság vezetői feladatok megváltoztak volna, ezért iránymutatásul szolgálónak vette az utasítás feladatmeghatározását. A felperes beosztása szerinti szolgálati egységnél szemlebizottság vezetői munkakör létrehozása nem történt, hanem a nyomozói munkakörben dolgozó és beosztást ellátó felperes feladatává tették a szemlebizottság vezetői feladatok ellátását, melyek irányító és szakmai tartalmuk szerint eltérnek a nyomozói feladatoktól, így a nyomozói beosztáshoz nem tartoznak, ahhoz képest minőség- és felelősségbeli többletfeladatoknak minősülnek. Mindez irányadó a felperes által

ellátott járőrszolgálati tevékenységre is, mely egyértelműen elkülönül a nyomozó beosztáshoz tartozó feladatoktól, az nem a büntetőeljárásban meghatározott nyomozás része. A feladatellátás rendszerességét alátámasztja, hogy a perbeli időszak több mint felében, 20 hónapot érintően történt olyan feladatellátás a felperes részéről, amely nem tartozott a szolgálati beosztásához, így a jogszabályi minimum erejéig érvényesített megbízási díjigényt az ellátott többletfeladatok kompenzálására elegendőnek tartotta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015 BMr.) előírásait. A 22/2017. ORFK utasítás nem nevesíti azt, hogy szemlebizottság vezetői feladatokat milyen bűnügyi beosztásba tartozó személyek láthatnak el, a felperes szolgálati helyén szemlebizottság vezetői beosztás hiányában azt a Osztály1 állománya végezte. A 30/2015 BMr. nem nevesíti szolgálati beosztásként a szemlebizottság vezetői tevékenységet, mert az a nyomozói beosztáshoz köthető feladat, ami nem tartozik más munkakörbe. A szemlebizottság vezetői tevékenység nem jár többletfelelősséggel egy olyan más nyomozati cselekményhez (pl. házkutatás) képest, ahol a nyomozó több ember munkáját irányítja. A szemlebizottság vezetői munka beosztástól független, így más beosztáshoz tartozó helyettesítési feladról nem beszélhetünk. A perbeli időszakban 14 szolgálatos napon ellátott szemlebizottság vezetői feladat nem rendszeres, hanem eseti jellegű. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy Járőr Szabályzat alapján a felperes köteles volt a beosztásához tartozóként a munkaköri leírásban is rögzített járőri feladatellátásra. A perbeli időszakban a felperes 22 esetben látott el járőrszolgálatot, ami esetinek tekinthető, nem állapítható meg annak tartós jellege.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a megbízási díjnak nem jogi feltétele, hogy egy más beosztást lásson el a hivatásos állomány tagja, mert a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja negatívan határozza meg a megbízási díj követelményét, az akkor jár, ha az érintett a kinevezés szerinti beosztásba nem tartozó feladatot lát el. A komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó és fokozottabb igénybevételt jelentő szemlebizottság vezetői feladat nem tartozik a nyomozói beosztáshoz. Álláspontját alátámasztja a bírói gyakorlat, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.074/2022/4. számú jogerős ítélete a 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezését követő időre is megbízási díjat állapított meg olyan esetben, amikor a munkaköri leírásban szerepelt a szemlebizottság vezetésére vonatkozó kötelezettség. Az általa ellátott közterületi járőrszolgálat teljesen idegen a bűnügyi nyomozói beosztás feladataitól. A megbízási díjigény összegszerű meghatározásakor értékelte, hogy a visszatérően, de szórványosan látott el eltérő feladatokat, ezért kizárólag az érintett hónapokra a minimum díjat igényelte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alperes fellebbezésében nem vitatta, ezáltal – a fellebbezés keretei

között – a másodfokú bíróságnak abban az anyagi jogkérdésben kellett állást foglalnia, azaz az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezések felhívásával, indokai részletes kifejtésével jogszerű döntést hozott-e. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[10] Az alperes álláspontja szerint a szemlebizottság vezetői és a járóri feladatok teljesítése a felperes munkaköréhez tartozott, azok nem tekinthetők a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatnak, ezért megbízási díj a felperes részére nem jár.

[11] A Hszt. 2. § 25. pontja szerint szolgálati beosztásnak az állománytáblázatban rendszeresített, a hivatásos állomány tagjával betölthető munkakör minősül. A 30/2015 BMr. 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állománytáblázat tartalmazza – egyebek mellett – a szervezeti egység felépítésének megfelelően szervezeti elemekre bontva az egyes szervezeti elemekhez tartozó rendszeresített szolgálati beosztások megnevezését. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni.

[12] A 30/2015. BMr. 2. mellékletének 2. pontja a nyomozó beosztást rendszeresítette, azonban az ahhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás jogszabályokban gondoskodott.

[13] Alappal hivatkozott az alperes arra, hogy a szemlebizottság vezető nem önálló munkakör. A 30/2015. BMr. alapján szemlebizottság vezetői beosztást az állománytáblázat nem tartalmaz, az nem tekinthető a Hszt. 2. § 25. pontjában foglaltaknak megfelelő szolgálati beosztásnak (munkakörnek). A munkáltató szervezetalkítási jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el, akár eseti jelleggel a külön munkakörhöz tartozó feladatok ellátását. A jelen ügyben irányadó, nem vitatott tényállás szerint az alperes a felperes beosztása szerinti szolgálati egységnél szemlebizottság vezetői munkakört nem hozott létre, hanem a nyomozó beosztást ellátó felperes feladatává tette a szemlebizottság vezetői feladatok ellátását, amely körülmény azonban a kereseti kérelem elbírálása tekintetében nem bír relevanciával. A Kúria több határozatában kifejtette már azt, hogy a megbízási díjra való jogosultság megállapítása vonatkozásában nem annak van jelentősége, hogy a szemlebizottság vezetői feladatellátás önálló beosztásként létezik-e, hanem annak, hogy a szemlebizottság vezetése többlettevékenység ellátását és többletfelelősséget keletkeztet-e az eredeti beosztáshoz tartozó feladat ellátása mellett (Mfv.II.10.623/2018/4., Kf. VII.39.898/2020/4., Kf.III.39.474/2021/5.). A Kúria a felperes által hivatkozott ítéletében (Kúria Kf.45.125/2022/5., [26] bekezdés) rámutatott, hogy „az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperes nyomozó szolgálati beosztásához tartozó feladatokat és ehhez képest okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a szemlebizottság-vezetői tevékenység nem tartozik a felperes munkaköri feladatai közé, illetve, hogy az irányadó bírói gyakorlat alapján (Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.39.707/2020/6., Kf.VII.39.753/2020/6., Kf.VII.39.369/2021/4., stb.) a szemlebizottság-vezetői feladatok rendszeres, többletfeladatként, többletfelelősséggel – a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozó feladatok ellátás mellett – történő elvégzése megalapozza a megbízási díj iránti igényt.” A Kúria több

határozatában (Kf.VII.39.707/2020/6; Kf.VII.39.898/2020/4.) minőség- és felelősségbeli többletként értékelte a szemlebizottság vezetői feladatokat a nyomozói feladatokhoz képest. Téves jogértelmezés eredményeként tekintette tehát az alperes a szemlebizottság vezetői feladatokat a felperes munkaköre részének.

[14] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes köteles volt beosztásához tartozóként a munkaköri leírásában rögzített járőri feladatok ellátására. A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoznak a felperes kinevezés szerinti beosztásához, a 30/2015. BMr. szerinti állománytáblázat szerint az egyes járőr beosztások elkülönülnek a nyomozó beosztástól. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a járőr beosztáshoz tartozó munkaköri feladatokat a Járőr Szabályzat tartalmazza, mely feladatok nem részei a büntetőeljárás jogszabályokban meghatározott nyomozásnak.

[15] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá, ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján a többletszolgálatért díjazásra jogosult. A Kúria következetes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.).

[16] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy sem a szemlebizottság vezetői feladatkör, sem a közterületi járőrszolgálat nem tartozik a nyomozói beosztás feladatai közé, hanem a szemlebizottság-vezetői feladatokra irányadó 13/2012. ORFK utasítás, a 22/2017. ORFK utasítás, illetve a Járőr Szabályzat alapján a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatnak minősül, mely feladatok ellátásáért felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A szemlebizottság-vezetői tevékenység többletfeladatkénti minősítésénél nem jutott jelentőséghez, hogy a felperes rendelkezik-e külön képesítéssel, illetve az alperesnél van-e ilyen beosztás. Mint ahogyan az elsőfokú bíróság is hangsúlyozta, a megbízási díjra való jogosultság szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a megbízással érintett feladatok ellátására külön státuszt rendszeresített-e az állománytábla a szolgálati helyen, hanem hogy a hivatásos állomány tagja a beosztáshoz nem tartozó feladatkört látott el.

[17] E körülményen a 13/2012. ORFK utasítás 2020. november 27. napján történő hatályon kívül helyezése sem változtatott, mivel a munkaköri feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz csupán megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, azonban e szabályozás hiánya még nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat is a beosztás részeként rögzíthet (Kf.III.45.173/2021/4.).

[18] A jelen ügyben a felperes által végzett szemlebizottság vezetői és járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a

kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására.

[19] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[20] Az alperes alaptalanul kifogásolta a jogalap körében értékelendő tényként, hogy az ellátott szolgálatok száma miatt a kinevezés szerinti beosztáson kívül végzett feladatellátás nem minősül tartós feladatellátásnak, így a megbízási díj jogalapja nem áll fenn. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a perbeli időszak több mint felében, 20 hónapot érintő, a kinevezése szerinti beosztáshoz nem tartozó többletfeladat ellátása rendszeresnek minősül. A többletfeladatok rendszerességét nem feladatkörönként, egymástól elválasztva kell értékelni, hanem a kinevezéshez nem tartozó beosztáson kívüli, valamennyi feladatot együttesen vizsgálva lehet meghatározni annak eseti vagy rendszeres jellegét. Az alperes fellebbezésében ezzel szemben az egyes feladatkörök ellátása során végzett szolgálatok számát nem együttesen vette figyelembe, így tévesen hivatkozott a többletfeladatok eseti jellegére. A rendszerességet az ellátott szemlebizottság vezetői és járőrfeladatok együttesen figyelembe vett számából, gyakoriságából és annak hosszabb időszakon átívelő jellegéből megítélve lehet megállapítani. Mindezeket nézve nincs kétség az elvégzett többletfeladatok rendszerességét illetően: a felperes azokat a perbeli időszak több mint felében, azaz tartósan, folyamatosan visszatérő jelleggel, havonta több alkalommal ellátta.

[21] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség mértékének vizsgálata a megbízási díj összegének mérlegelési jogkörében történő meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát, azonban azt az alperes nem vitatta, nem is vitathatta, mert a felperes a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti legkisebb mértékű megbízási díjigényt érvényesített.

[22] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A pereszes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott (30.920 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 25.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró